

HÍREINK

Május 14-én **gyermekbúcsú** volt Máriapócs. Sajnos igen kevés zarándokkal vettünk részt rajta. A május 28-i **egyházmegyei búcsúra** gyalogos zarándoklattal (is) készül(t)ünk. Parókus atya közbejött betegsége miatt a gyaloglás elmarad, a búcsúi részvételre viszont jó szívvel buzdítunk mindenkit.

Idén kilenc gyermekünk készül szorgalmasan az **elsőáldozásra**: Gégényi Zsófia, István Zoé, Juhász Kolos, Kosztyu Adrienn, Megyesi Patrik, Soós Réka, Szabó Zsombor, Urbán Marcell és Veres Norbert ősz óta igyekszenek bekapcsolódni a hittanórákon túl a liturgia világába, egyházközségünk imádságos életébe is. Elsőáldozásuk **pünkösdi hétfőn** lesz. Tekintsük ezt a napot az egyházközség közös ünnepének, imádkozzunk együtt minél többen az eucharisztikus közösség tagjaivá váló gyermekeinkért.

A pünkösdi ünnepét megelőző napon van az utolsó **Halottak Szombatja**. Az elhunytjainkért név szerinti említéssel végzett Szent Liturgia június 4-én reggel fél nyolckor kezdődik.

Nyáron újra lesz metropoliai **Görögtűz Tábor** felső tagozatosoknak, amelyre minden egyházközség a legszorgalmasabb hittanosait jelölheti. Kérem a felsős hittanos szülőket: aki szeretné elküldeni gyermekét június utolsó hetében ebbe a kiváló közegben, támogatott áron, gazdag programokkal zajló táborba, a héten jelezze a kérését.

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének Nyíregyházi Csoportja szeretettel vár mindenkit május 31-én, kedden 17 órakor a Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskolába, ahol dr. Papp Tibor főhelynök atya előadást tart „**Krisztus közöttünk! – Van és lesz! – A nyíregyházi görögkatolikusok a történelem sodrában**” címmel. Ezen a találkozón egyben – a Szent Miklós Iskola diákjainak műsorával kísérvé – megemlékezést is tartanak a trianoni diktátumról, majd az érdeklődők közösen megtekinthetik a megújuló Szent Miklós-székesegyházat és a Görögkatolikus Papnevelő Intézet szemináriumi kápolnáját. Jó szívvel ajánljuk a programot az érdeklődők figyelmébe.

Egyházközségünk szeptemberben fennállásának **ezüstjubiléumát** üli: huszonöt évesek leszünk. Továbbra is nagy szeretettel kérem és várom azokat a visszaemlékezéseket, amelyek a mögöttünk lévő egy, két, öt, huszonöt esztendő „lelki és közösségi történései” voltak az életünkben. Köszönet mindazoknak, akik írásukkal hozzájárulnak jubileumi kiadványunkhoz.

* * *

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, 4400 Nyíregyháza, Legyező u. 3.

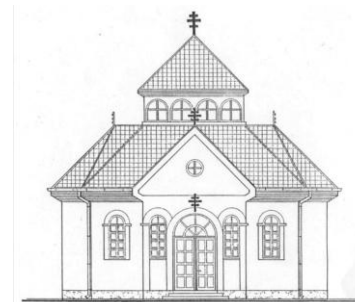
Tel.30/415-50-92; E-mail: hitoktatasi.iroda@gmail.com

Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2022 MÁJUS

PÜNKÖSDRE KÉSZÜLÜNK

A magyar nyelv – amelyben ezer év hite és tapasztalata sűrűsödött össze – a lélek szót ilyen kapcsolatokban használja:

- * Lelketlen – aki kegyetlenkedik, emberségéből kivetkőzve cselekszik.
- * Lélekölő – a gépies, monoton vagy tartósan rossz cselekedet.
- * Lélekvesztő – az a csónak, amely a víz, a feladathoz, a benne ülőkhöz mérten kicsi.
- * Hálni jár a lélek abba, aki már alig él, aki nagyon gyenge.
- * Lelkére veszi – átérzi, mélyen átgondolja más baját, a világ történéseit.
- * Lelke rajta – mondjuk, ha valaki valamit rosszul tesz. Ő tudja, övé a felelősség.
- * Édes lelkem! – becézgetjük a párunkat, ha jelezni akarjuk, mennyire fontos nekünk, mennyire szeretjük.
- * Lelkére kötjük – a gyermekünknek, hogy jól nézzen körül..., mindazt, ami az életben fontos, vagy veszélyes.
- * Lelkesnek mondjuk azokat, szívvel-lélekkel elkötelezetten cselekednek.
- * Lelket öntünk abba, aki elkeseredett, belefáradt az életbe, kudarcokba.
- * Kitésszük a lelkünket is – ami azt jelenti, hogy minden erőnkől, sőt erőn felül is fáradozunk.
- * Lélekszakadva rohan, aki utolsó erejét is összeszedve igyekszik.
- * Megőrizni a lélekjelenlétünket annyit tesz: nem veszítjük el a fejünket, nem az indulat, hanem a józanész és a szeretet irányítja gondolatainkat.

Lehetne még folytatni a felsorolást. Fontos, hogy pünkösdi Szentlelke legyen jelen életünkben. Ő világítsa át és tegye érthetővé és élhetővé számunkra az életet. Kicsiséget és nagyságot ne pénzzel, hatalommal vagy erővel mérjük, hanem a Szentlélek mércéjével: milyen közel van az illető ember, vagy érték az ISTENHEZ. Ha távol – hagyjuk, hogy a nagynak kikiáltott dolgok és emberek a mi életünkben törpévé zsugorodjanak. De ha közel, akkor tegyünk meg mindent, hogy súlya legyen életünkben, világunkban.

„Érett és tünődő, kevésszavú alázat”

Május 5-én született Radnóti Miklós

„A versek mindig külön hangsúlyt kapnak a halállal. A mű, amit a költő haláláig alkot, halálával hirtelen egész lesz, s a kompozíció, melyet életében szinte testével takar, a test sírbahulltával látható lesz, az életmű fényleni és nőni kezd. (...) Minden töredék, minden papírlapon talált sor adalék lesz, adalék az életműhöz, a nagy egészhez, mely lezárt, szigorúan befejezett és összetartozó immár. Befogadni, magához ölelni hajlandó minden apróságot, de semmit sem enged el többé.” – Ezeket a sorokat Radnóti Miklós írta József Attiláról. Amikor leírta, bizonyára nem gondolta, hogy néhány évvel később rá talán még inkább érvényesek lesznek ezek a szavak, hiszen az ő életművét éppen papírlapon talált sorok tették teljessé.

Hivatása. – Radnóti úgy beszél a költő hivatásáról, mint a bibliai próféták a magukéről. Egyszer-egyszer idézi is őket – Izajást, Náhumot –, de másutt is fölfelfedezhető a Szentírás prófétai könyveinek háttere. Főként az eclogákban van jelen ez a háttér. Az Első eclogában a pásztor kérdésére – „ágyúdőrej közt, üszkösödő romok, árva faluk közt” remélhet-e visszhangot a költő – így válaszol: „Írok azért, s úgy élek e kerge világ közepén, mint / ott az a tölgy él; tudja, kivágják, s rajta fehérlik / bár a kereszt, mely jelzi, hogy arra fog irtani holnap / már a favágó - várja, de addig is új levelet hajt”. A Második eclogában a költő a bombázó repülőgép pilótájához szól: „Írtam, mit is tehetnék? A költő ír, a macska / miákol és az eb vonít s a kis halacska / ikrát ürít kacéran. Mindent megírok én, / akár neked, hogy fön is tudd, hogy élek én, / mikor a robbanó és beomló házsorok / között a vérekes hold fénye támo lyog / és feltürem lenek mind, rémülten a terek, / a lélekzet megáll, az ég is émelyeg / s a gépek egyre jönnek, eltűnnek s újra mint / a hörgő örület lecsapnak újra mind! / Írok, mit is tehetnék... bátorság ez is, lásd, a költő ír, a macska / miákol és az eb vonít s a kis halacska - s a többi...”

Érdeemes idéznünk egy-egy próféta hasonló vallomását, illetve küldetésé megfogalmazását, hogy a hasonlóságot igazán érzékeljük: „Ki ne félne, ha ordít az oroslán? Ki ne jövendőlné, ha szól az Úr, az Isten?” „Már azt gondoltam: Nem törődöm veled, nem beszélek többé a nevében. De ilyenkor mintha tűz gyúlt volna szívemben, és átjárta minden csontomat.” Ezt a rokonságot – „költők és próféták dühe oly rokon...” – a Nyolcadik ecloga fogalmazza meg egyértelműen. Itt Náhum próféta szól a költőhöz, s mondja el a próféta (áttételesen a költő) meghívását és küldetését. „Hajdan az én torz számat is érintette, akárcsak bölcs Izajásét, szénnel az Úr, lebegő parazsával / úgy vallatta a szívem; a szén izzó, eleven volt, / angyal fogta fogóval, s `nézd, imhol vagyok én, hívj engem is el hirdetni igédet`, szóltam utána. / És akit egyszer az Úr elküldött, nincs kora annak, / s nincs nyugodalma, a szén, az az angyali, égeti ajkát”.

Keresztelkedése. – Radnóti zsidó származású volt, de ifjúságától katolikusnak vallotta magát. Amikor egy zsidó antológiába verset kértek tőle, Aranyt, Kazinczyt mondta nagybátyjainak. „S rokonom – folytatta – a hitéváltó Balassa, az evangélikus Berzsenyi és Petőfi, a kálvinista Kölcsey, a katolikus Vörösmarty vagy Babits, avagy a zsidó Szép Ernő vagy Füst Milán. S az ősök? A Berzsenyi szemével látott Horatius éppúgy, mint a zsidó Salamon, a zsoltáros Dávid király, Ésaiás vagy Jézus, Máté vagy János, stb. Rengeteg rokonom van. De semmi esetre sem *csak* Salamon, Dávid, Ésaiás, Szép Ernő vagy Füst...”

Csak 1943 májusában keresztelkedett meg, akkor, amikor már nyilvánvaló volt, hogy ez semmiféle előnyt nem jelenthet. Néhány nappal megkeresztelkedése előtt így írt: „Mintegy 15 esztendeje határoztam el magamban, hogy harminc-negyedik évem betöltése előtt megkeresztelkedem. Krisztus 33 esztendő múlt s még nem volt 34, mikor megfeszítették – ezért gondoltam így... Tizennyolc éves koromtól katolikusnak érzem és vallom magam... spekulációnak vagy menekülésnek valóban nem hihető ma már a megkeresztelkedés, hiszen semmi reális előnye nincs...” 1943. május 2-án Sík Sándor keresztelte. Még másfél évet élt.

Szenvedése. – Barbár, gyilkos korban élt Radnóti Miklós. Származása miatt többször is munkatáborban (utoljára „a háborúba ájult” Szerbiában) kellett megtapasztalnia az embertelenség poklát. Nem mindennapi lelki erő kellett ahhoz, hogy a rettenetes szerbiai éjszakában, a barakkok fáradt félhomályában klasszikus irodalmi tökélyvel megírt, varázslatos költemények szülessenek.

De még figyelemreméltóbb számunkra az, ahogyan Radnóti az igazságtalan szenvedést viseli. Bár helyzete, megalázottsága miatt gyűlölné az emberiséget, az egész világot, ő ezt írja: „...aki egyszer egy vad hajnalon arra ébred, / hogy minden összeomlott s elindul mint kisértet, / kis holmiját elhagyja s jóformán meztelen, / annak szép, könnyűléptű szívében megterem / az érett és tünődő, kevésszavú alázat, / az másról szól, ha lázad, nem önnön érdekéről, / az már egy messzefénylő szabad jövő felé tör.” Gyűlölet, rejtett harag helyett érett és tünődő, kevésszavú alázat. A leghitelesebb keresztény (azaz krisztusi) viselkedés, ami csak létezik.

Részlet Radnóti naplójából: Egy alkalommal a munkaszolgálatosok oltást kapnak. „Oltás. Kivisznek Ukrajnába? Az oltást a szív fölé adják, előtte jóddal lemossák a bőr felületét. Színjelkép. Sárga folt a bőrön is. Utána erősen vérzek, érbe szaladhatott a tű. Mint Krisztus vonulok, kibontott inggel, vérző mellel.” Kívül-belül hasonlóság: mint Krisztus, meghurcolt zsidóként, kibontott inggel, vérző mellel, érett, tünődő, kevésszavú alázattal. Kívánczik ide a szent páli megfogalmazás: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.”

Radnóti Miklós költészete lajtorja ég és föld között. Verseinek olvasása, életművének megismerése nemcsak irodalmi/kulturális, de valódi lelki élmény is.